

University of Groningen

Sanctionering van informatieplichten uit de Richtlijn consumentenrechten

Tigelaar, Leonieke

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2017

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Tigelaar, L. (2017). *Sanctionering van informatieplichten uit de Richtlijn consumentenrechten*. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen behorend bij het proefschrift

Sanctionering van informatieplichten uit de Richtlijn consumentenrechten

Leonieke Tigelaar

1. De misleidende omissie uit de Richtlijn OHP sluit wat betreft onderwerp en doel aan op informatieplichten uit het consumentenacquis en vormt daarmee een uitgelezen grond om een schending van informatieplichten te sanctioneren.
2. Door sancties aan verschillende actoren te laten toekomen, wordt sneller voldaan aan het criterium 'doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend' omdat deze actoren elkaar kunnen aanvullen.
3. In zowel het Duitse, Engelse als het Nederlandse recht worden veel verschillende remedies aangedragen die aan een consument bij een schending toekomen. In plaats van het aandragen van al deze mogelijkheden dient te worden gekeken of een remedie ook het doel van de informatieplicht ondersteunt, namelijk: bijdragen aan wilsvorming, bewaren van informatie en vergemakkelijking van rechtsuitoefening door de consument.
4. Een remedie voor de consument tegen een schending van een informatieplicht is pas doeltreffend als deze laagdrempelig is en er dus geen zware bewijslast op de consument rust.
5. Het Nederlandse recht kan een voorbeeld nemen aan het Duitse recht waarin een concurrent tegen een schending van een informatieplicht kan optreden. Dit kan in ons recht door voor het toepassingsbereik van afdeling 6.3.3A Burgerlijk Wetboek de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken bepalend te laten zijn of door gebruik te maken van de correctie Lange-meijer.
6. Een concurrent dient naar Nederlands recht bij een schending van een informatieplicht slechts gemakkelijk een verbod te kunnen vorderen en geen schadevergoeding om misbruik te voorkomen.
7. Naast de handhaving door een bestuursorgaan van informatieplichten moeten privaatrechtelijke remedies blijven bestaan omdat het privaatrecht de enige mogelijkheid is voor consumenten om compensatie te verkrijgen bij een schending.
8. Wil handhaving afschrikwekkend zijn, dan moet het bestuursorgaan publieciteit geven aan zijn handhavingsacties.
9. Men kan gemakkelijker problemen vertroebelen, dan laten staan in hun scherpte (uit Tolle Lege, Aphorismen van K. Schilder).